

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118210675
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1118210675.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: ICSP s. r. o., so sídlom Drieňová 1/F, 821 01 Bratislava, IČO: 44 669 666, zastúpený: Advokátska kancelária SOWA s. r. o., so sídlom Námestie 1. mája 9, 811 06 Bratislava, IČO: 50 720 422, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpený: JUDr. Felixom Neupauerom, advokát so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, v konaní o zaplatenie 5.871,30 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/50/2018 - 158 zo dňa 26.1.2022 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č. k. 32Cb/50/2018 - 158 zo dňa 26.1.2022 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) svojim rozsudkom č. k. 32Cb/50/2018 - 158 zo dňa 26.1.2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol vo výroku I. tak, že žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a vo výroku II. uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručенou súdu prvej inštancie domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 5.871,30 Eur s príslušenstvom a náhradu trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že svoju aktívnu vecnú legitimáciu odvodzuje zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo 14.5.2018. Právny predchodca žalobkyne MIRAN - DUO s.r.o., IČO: 35 730 471 (ďalej ako „poškodený“) a žalovaný medzi sebou uzavreli poisťnú zmluvu pre havarijné poistenie motorového vozidla č. 6583033062, ktorej predmetom bolo motorové vozidlo Mercedes ML280CDI, VIN: G., EČV: A.. Dňa 31.10.2016 došlo ku škodovej udalosti, ktorá bola žalovanému nahlásená 24.11.2016 a zaevidovaná pod č. 9563537224. Motorové vozidlo bolo následne opravené žalobcom a za opravu bola vystavená faktúra č. 112016005. Dňa 15.3.2017 žalovaný listom uzavrel šetrenie škodovej udalosti tak, že poisťné plnenie neposkytne z dôvodu technickej neprijateľnosti. S týmto tvrdením sa právny predchodca žalobcu nestotožnil a dal si vypracovať odborné vyjadrenie č. 50/2017, v ktorom znalec Ing. Pavol Drobný konštatoval, že poškodenie motorového vozidla pri škodovej udalosti z technického hľadiska zodpovedá popísanému priebehu udalosti a nie je ho možné vylúčiť. Podľa žalobcu preto žalovaný bez právneho dôvodu neuhradil plnenie z havarijného poistenia a tak si nárok uplatnil na súde. Súd prvej inštancie vydal dňa 22.8.2019 platobný rozkaz sp. zn. 32Cb/50/2018 - 32, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel.

3. Žalovaný podal voči tomuto platobnému rozkazu odpor, keď v rámci procesnej obrany uviedol, že nárok žalobcu je neoprávnený a nedôvodný. Žalobu označil za nespĺňajúcu kritéria požadované § 132 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Namietal nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu a ďalej uviedol, že poškodený mal totiž voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval

v neuhradenej faktúre, a teda predstavoval dlžníka žalobcu. Za daných okolností preto poškodený nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Pokiaľ ide o neposkytnutie poistného plnenia, odkázal žalovaný na oznámenie o riešení škodovej udalosti zo dňa 15.3.2017. Predmetné oznámenie vychádza zo znaleckého posudku znalca Ing. Karola Kóteleša, ktorý konštatoval, že priebeh nehodového deja popísaný vodičom je z technického hľadiska neprijateľný a poškodenia vozidla nevznikli spôsobom, ako ich popísal vodič poškodeného motorového vozidla.

4. Žalobca sa vyjadril k tomuto odporu, keď uviedol, že si uplatňuje nárok na výplatu poistného plnenia z uzatvorenej poistnej zmluvy č. 6583033062, ktorý bol na ňu postúpený na základe zmluvy zo 14.5.2018, pričom okolnosť, či poškodený je alebo nie je dlžníkom žalobkyne nemá nič spoločné s nárokom poškodeného na výplatu poistného plnenia v zmysle uzatvorenej poistnej zmluvy medzi poškodeným a žalovaným. Žalobca opätovne poukázal na odborné vyjadrenie znalca Ing. Pavla Drobného, ktorý vyslovil záver, že poškodenie motorového vozidla pri škodovej udalosti z technického hľadiska zodpovedá popísanému priebehu udalosti a nemožno ho vylúčiť. Znalecký posudok predložený žalovaným je podľa žalobcu nejednoznačný, pretože znalec v závere síce uviedol, že priebeh nehodového deja popísaný vodičom je z technického hľadiska neprijateľný a poškodenia nevznikli tak, ako ich vodič popísal, ale v posudku uvádza aj to, že popis nehodového deja vodičom je technicky prijateľný, resp. neboli zistené okolnosti, ktoré by takýto priebeh úplne vylučovali. Vylúčiť vznik väčšiny poškodení na motorovom vozidle kontaktom s udaným stromom nie je možné vylúčiť.

5. Žalobca na pojednávaní uskutočnenom dňa 26.1.2022 doplnil, že z oznámenia žalovanej o riešení škodovej udalosti z 15.3.2017 nevyplýva, ktorá škodová udalosť bola riešená, keďže boli nahlásené dve škodové udalosti. Žalovaný sa k tomu vyjadril, keď doplnil, že oznámenie o riešení škodovej udalosti z 15.3.2017 sa vzťahuje na obe nahlásené škodové udalosti. Žalobca na tomto pojednávaní taktiež navrhol vykonanie dokazovania výsluchom vodiča poškodeného motorového vozidla, pričom súd prvej inštancie tento návrh zamietol, pretože priebeh udalosti je zachytený v predložených listinných dôkazoch a nie je potrebné tieto okolnosti opätovne uvádzať.

6. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku poukázal na § 524 ods. 1 a ods. 2, § 788 ods. 1 a ods. 3, § 797 ods. 1 až ods. 3, § 799 ods. 1 až ods. 3 veta prvá a § 806 z. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a ustálil, že medzi stranami nebolo sporné, že bolo uzavreté havarijné poistenie motorového vozidla Mercedes ML280CDI EČV: A., rovnako nebolo sporné, že vyššie označené motorové vozidlo bolo poškodené v dôsledku škodovej udalosti, riadne žalovanému nahlásenej. Žalovaný nerozporoval ani to, že žalobca opravil motorové vozidlo, pričom za opravu bola vystavená faktúra č. 112016005 z 24.11.2016 a žalovaný poistné plnenie z dôvodu technickej neprijateľnosti nepriznal a napokon ani to, že pohľadávka bola zo strany poškodeného postúpená na žalobkyňu. Súd prvej inštancie ďalej ustálil, že medzi stranami sporu bolo sporné, či má žalobca aktívnu vecnú legitimáciu a či nepriznanie poistného plnenia zo strany žalovaného bolo oprávnené.

7. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že v prípade aktívnej vecnej legitimácie, podľa zmluvy o postúpení pohľadávky zo 14.5.2018 je predmetom tejto zmluvy záväzok postupcu postúpiť bezodplatne pohľadávku špecifikovanú v článku I. bod 5. zmluvy; právny dôvod pohľadávky - poistná zmluva č. 6583033062 z 8.1.2015, výška pohľadávky - istina 5.871,30 Eur, úroky z omeškania vo výške 8% ročne až do zaplatenia. Nie je sporné, že faktúru č. 112016005 z 24.11.2016 vystavil žalobca poškodenému, na základe ktorej faktúry mal plniť poškodený žalobcovi. Žalobca nemohol faktúru vystaviť priamo žalovanému, pretože s ním nebol v žiadnom právnom vzťahu. Súd prvej inštancie preto konštatoval, že zo zmluvy o postúpení pohľadávky jednoznačne vyplýva, že poškodený postúpil na žalobcu, ako postupníka, nezaplatenú pohľadávku voči žalovanému. Nešlo teda o postúpenie pohľadávky z vyššie označenej faktúry, ako sa to nesprávne snaží interpretovať žalovaný.

8. V prípade nepriznaného poistného plnenia súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku uviedol, že číslo poistnej udalosti a zmluvy je v hlásení uvedené 9563537224, a teda ak sa žalovaný v liste označenom rovnakým číslom vyjadril k technickej neprijateľnosti, urobil tak ako celok k obohm hláseným škodovým udalostiam, čo napokon na pojednávaní tvrdil aj žalovaný a v spise založené listiny toto tvrdenie nevylučujú. Žalovaný týmto oznámením preto nemohol porušiť žalobcom namietaný § 797 ods. 4 OZ, pretože tento v čase skončenia šetrenia nebol ešte účinný. Súd prvej inštancie sa ďalej v nadväznosti na tvrdenia strán sporu zaoberal tým, či sú splnené podmienky, za splnenia ktorých má žalovaný povinnosť postupovať v súlade so zmluvou. Predovšetkým spornou existenciou

príčinnej súvislosti medzi škodou a poistnou udalosťou. Pre posúdenie príčinnej súvislosti je pre súd smerodajný posudok Ing. Karola K?teleša č. 17/2017 zo 6.3.2017. Súd prvej inštancie dodal, že zámerne neuviedol pojem „znalecký“, pretože posudok neobsahuje podstatnú náležitosť, a to vyhlásenie znalca o tom, že si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Ide preto len o listinný dôkaz vypracovaný odborníkom. Tento listinný dôkaz je jediný smerodajný pre posúdenie oprávnenosti nepriznania poistného plnenia zo strany žalovaného v prípade škodovej udalosti č. 2. Žalobca k tejto škodovej udalosti č. 2 neuviedol vôbec nič a je tak zrejme len to, že k poškodeniu zadnej časti motorového vozidla malo dôjsť pri cúvaní. O škodovej udalosti č. 2 nehovorí nič ani odborné vyjadrenie znalca Ing. Drobného. Znalec Ing. K?teleš k tejto škodovej udalosti uviedol, že pri poškodení zadnej časti došlo k prerazeniu plastovej časti zadného nárazníka, pričom predmet, ktorý poškodenie spôsobil, spôsobil navyše aj roztrhnutie kovovej výstuhy zadného nárazníka avšak pri takejto mohutnej deštrukcii nebola viditeľne poškodená koncovka výfuku.

9. Súd prvej inštancie rozhodol, že na základe uvedeného možno vyvodit' jednoznačný záver o neunesení dôkazného bremena žalobcom, pričom žalovaný priebeh škodovej udalosti č. 2 (vyplývajúci len z predložených listinných dôkazov) poprel predloženým posudkom Ing. K?teleša, z ktorého vyvodil technickú neprijateľnosť vzniknutých poškodení. Keďže žalobca neprodukoval v tomto smere žiadne dôkazy, neunesol dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti žiadaného poistného plnenia a preto súd prvej inštancie jeho žalobu v tejto časti zamietol.

10. Nahlásenú škodovú udalosť č. 1 súd prvej inštancie posúdil tak, že táto mala, podľa vodiča poškodeného motorového vozidla, nastať v úseku cesty, ktorý v prevažnej miere prechádza cez les, pričom vodič miňal nejakých ľudí, ktorí venčili psov, jeden z týchto psov sa majiteľovi vytrhol alebo neuposlúchol jeho povel a vbehol mu do jazdnej dráhy. Vodič poškodeného motorového vozidla nechcel zraziť psa, strhol riadenie doprava a pravou prednou časťou vozidla narazil do stromu vedľa cesty. Žalobca na podporu tejto verzie predložil odborné vyjadrenie znalca Ing. Pavla Drobného č. 50/2017 zo 6.5.2017 (znalecká doložka odborného vyjadrenie rovnako neobsahuje vyhlásenie znalca o tom, že si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku), v ktorom znalec uviedol, že motorové vozidlo malo poškodenú pravú stranu na viacerých miestach, najhlbšia preliačina na pravom prednom blatníku je vo výške 95 cm (výška zahnutej časti stromu je vo výške 95 cm od povrchu), zároveň je vidno odery na pravom prednom svetomete, na pravých predných a zadných dverách, ako aj na pravom spätnom zrkadle. Poškodenie motorového vozidla pri škodovej udalosti z technického hľadiska preto zodpovedá popísanému priebehu udalosti a nie je možné ho vylúčiť. Vychádzal z toho, že uhol nárazu bol minimálny, miesto prehnutia stromu výškovo zodpovedá najhlbšej preliačine v strede pravého predného blatníka, pričom preliačina pokračuje smerom dozadu. Naproti tomu predložil žalovaný posudok znalca Ing. K?teleša, ktorý dospel k záveru, že z technického hľadiska možno jednoznačne konštatovať, že priebeh nehodového deja pri poškodení pravej strany vozidla popísaný vodičom je z technického hľadiska neprijateľný. Pri hodnotení plauzibility a kompatibility popisovaného deja sa preukázalo, že poškodenia motorového vozidla nevznikli tak ako ich popísal vodič. Kontakt so stromom je veľmi pravdepodobný, ale mechanizmus kontaktu bol iný. Ing. K?teleš zhodnotil dej škodovej udalosti, pričom záver bol v jeho posudku taký, že uvedené diely motorového vozidla sú síce poškodené, ale nie spôsobom zodpovedajúcim popisovanému priebehu, pretože kontakt so stromom začal v oblasti reflektora ako dotyčnicový kontakt, za reflektorom sa pôsobiaca sila náhle výrazne zvýšila a spôsobila rozsiahlu deformáciu blatníka, došlo ku kontaktu stromu a spätného zrkadla, ako aj zadných dverí a zadného blatníka. Vyššie uvedený popis zodpovedá pohybu vozidla nízkou rýchlosťou v úplne dotyčnicovom kontakte, poškodenie blatníka nastáva pri výraznom natočení kolies doprava, čím sa zvyšuje sila pôsobenia stromu na vozidlo, pričom kontakt pokračuje na zadných dverách a zadnom blatníku ešte dosť dlho po najintenzívnejšom kontakte.

11. Súd prvej inštancie ustálil, že v danom prípade je zrejme, že znalci sa zhodli na tom, že k poškodeniu motorového vozidla došlo kontaktom s vodičom označeným stromom. Rozdiel ale je v tom, či samotný kontakt so stromom prebehol vodičom deklarovaným spôsobom. Vyjadrenie znalca Ing. Drobného je stručné a nezaobrá sa vecou v takom rozsahu ako Ing. K?teleš. Súd sa preto priklonil k záverom Ing. K?teleša, ktorý zrozumiteľne a rozsiahlo odôvodnil, prečo je technicky neprijateľný popis vodiča ako k poškodeniu motorového vozidla došlo. V danom spore nestačí izolované tvrdenie, že došlo ku škode na poistenom motorovom vozidle a že ku škode došlo nárazom do stromu, pretože aj samotný dej ako ku škode došlo je dôležitým z hľadiska posúdenia vzniku poistnej udalosti a s tým spojenou povinnosťou žalovanej plniť. Ak sa teda vyskytnú nezrovnalosti v samotnom deji vzniku poškodenia motorového

vozidla, je tým spochybnená príčinná súvislosť a žalobca musí uniesť dôkazné bremeno, že ku škode došlo práve ňou opísaným spôsobom, o ktorom tvrdí, že je technicky prijateľný. Toto dôkazné bremeno žalobca neunesol a žalovaný tvrdenia žalobcu účinne poprel a predložil posudok Ing. K?teleša, ktorý súd prvej inštancie vyhodnotil v tomto spore ako rozhodujúci. Znalec v posudku jednoznačne uvádza, že vodič sa nemohol na lesnej ceste pohybovať vysokou rýchlosťou a strhnúť volant doprava, pretože tomu nezodpovedajú poškodenia motorového vozidla, ktoré by boli najvýraznejšie v prvotnom mieste dotyku so stromom. Znalec Ing. Drobný sa vôbec nezaoberal tým, že poškodenie blatníka je výraznejšie než poškodenie svetlometu, pričom svetlomet bol práve prvým dotýčnicovým bodom so stromom. Možno preto uzavrieť, že posudok Ing. Karola K?teleša dostatočným spôsobom popisuje, prečo k poškodeniu motorového vozidla nemohlo dôjsť tak ako to tvrdí vodič. Súd prvej inštancie preto rozhodol, že tvrdenia žalobcu tak žalovaný predložením tohto posudku účinne poprel a preukázal opak. Zo strany žalobcu preto nebola preukázaná esenciálna podmienka príčinnej súvislosti, ktoré viedlo súd prvej inštancie k záveru, kedy zamietol žalobu v celom rozsahu pre bezpečné nepreukázanie príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a poistnou udalosťou a neunesení dôkazného bremena.

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP. v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu v spore tak, že žalovaný mal v spore plný úspech a preto súd prvej inštancie priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v celom rozsahu 100%.

13. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e) a písm. f) CSP a teda, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil alebo zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a zároveň žiadal aj priznanie trov odvolacieho konania.

14. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie odmietol vykonať ním navrhnutý dôkaz, pričom vykonaním navrhnutého dôkazu - t.j. výsluch vodiča poškodeného motorového vozidla mohlo dôjsť k bližšiemu ozrejmeniu skutočností potrebných na riadne rozhodnutie sporu. Súdu prvej inštancie v danom prípade postačovalo len údajné vyjadrenie vodiča obsiahnuté v posudku Ing. Karola K?teleša. V danom prípade je však vyjadrenie len zreprodukovaným opisom a v posudku Ing. Karola K?teleša absentuje akýkoľvek podpis resp. potvrdenie, ktorým by vodič potvrdzoval svoju výpoveď. V danom prípade má žalobca za to, že jedine výsluchom vodiča poškodeného motorového mohlo dôjsť k celkovému objasneniu a posúdeniu priebehu udalosti. Tým, že uvedený dôkaz nebol súdom vykonaný, nemohlo podľa nášho názoru dôjsť k ucelenému a jednoznačnému pohľadu na škodovú udalosť najmä vo vzťahu k príčinnej súvislosti medzi škodou a udalosťou. Žalobca ďalej poukázal na bod 19. napadnutého rozsudku a uviedol, že žalovaný nepostupoval pri riešení a ukončení škodovej udalosti správne. Prešetrovanie škodovej udalosti trvalo neštandardne dlho a žalovaný konal v rozpore s § 797 ods. 3 OZ, pričom z oznámenia žalovaného nemohlo byť právnenmu predchodcovi žalobcu jasné, ktorá z dvoch škodových udalostí sa takto ukončuje. Navyše prílohou predmetného oznámenia žalovaného zo dňa 15.3.2017 nebol ani spomínaný posudok Ing. Karola K?teleša a žalobca sa teda dozvedel detaily zo šetrenia škodovej udalosti až v rámci súdneho konania. V odvolaní ďalej žalobca namietal bod 22. napadnutého rozsudku a znovu poukázal na to, že jedine výsluchom vodiča poškodeného motorového vozidla mohlo dôjsť k celkovému objasneniu a posúdeniu priebehu udalosti (a to aj škodovej udalosti č. 2), pričom žalobca dodal, že výpoveď vodiča motorového vozidla uvedená v posudku Ing. Karola K?teleša nie je overiteľná, nakoľko záznam o šetrení škodovej udalosti vykonaný firmou A3P, s.r.o. nie je súčasťou znaleckého posudku. Žalobca napokon poukázal aj na bod 26. napadnutého rozsudku, keď uviedol, že ním predložené odborné vyjadrenie č. 50/2017 Ing. Pavla Drobného a zo strany žalovaného predložený posudok Ing. Karola K?teleša nemajú formu znaleckého posudku, ale sú len listinným dôkazom predloženým v rámci súdneho konania a preto majú obidve listinné dôkazy rovnakú právnu silu. Žalobca má za to a pridriava sa konštatovania z odborného vyjadrenia č. 50/2017, kde sa uvádza, že poškodenie motorového vozidla pri škodovej udalosti z technického hľadiska zodpovedá popísanému priebehu udalosti a nie je možné ho vylúčiť. K obdobnému konštatovaniu dospel aj znalec Ing. Karol K?teleš v rámci posudku, kde sa uvádza, že popis nehodového deja vodičom je technicky prijateľný, resp. neboli zistené okolnosti, ktoré by takýto priebeh úplne vylučovali. Napriek týmto tvrdeniam je v závere posudku uvedené, že priebeh nehodového deja popísaný vodičom je z technického hľadiska neprijateľný, a že poškodenia na motorovom vozidle nevznikli tak, ako to vodič popísal. Za existencie takejto dôkaznej situácie mal, podľa názoru žalobcu, zo strany súdu dôjsť k vykonaniu navrhovaného dôkazu, a to výsluchu vodiča motorového vozidla. Vykonanie len jedného dôkazného prostriedku a to

posudku Ing. Karola Köteleša malo podľa nášho názoru za následok nesprávne skutkové zistenia v predmetnom konaní.

15. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril a žiadne ďalšie vyjadrenia neboli vo veci doručené.

16. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v zmysle § 34 CSP prejednal vec podľa § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a po oboznámení sa s obsahom spisu a dôvodmi odvolania žalobcu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17. Podľa § 389 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

18. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

19. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

20. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

21. Žalobca v odvolaní uplatňuje odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. e) a písm. f) CSP a namieta, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Za rešpektovania zásady viazanosti odvolacími dôvodmi, vyplývajúcej z ustanovenia § 380 CSP sa odvolací súd zaoberal žalobcom uvádzanými odvolacími dôvodmi a s tým súvisiacou argumentáciou obsiahnutou v odvolaní. K odvolacím dôvodom uplatneným žalobcom odvolací súd uvádza nasledovné:

22. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že predmetom sporu je nárok žalobcu na poskytnutie poistného plnenia zo strany žalovaného, ktorý mu toto plnenie neposkytol z dôvodu technickej neprijateľnosti. Žalobca v konaní argumentoval, že jeho právny predchodca mal so žalovaným uzatvorenú poistnú zmluvu pre havarijné poistenie, pričom mu vznikli škodové udalosti. Žalovaný svoje zamietavé stanovisko k poistnému plneniu odôvodnil tým, že z vypracovaného znaleckého posudku vyplýva, že poškodenie na motorovom vozidle vzniklo iným spôsobom, než ako ho popísal vodič tohto motorového vozidla. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti žiadaného poistného plnenia a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd prvej inštancie dospel k takémuto záveru na základe vykonania dokazovania z predložených dôkazov predovšetkým zo žalobcom predloženého odborného vyjadrenia č. 50/2017 znalca Ing. Pavla Drobného a zo žalovaným predloženého posudku znalca Ing. Karola Köteleša č. 17/2017. Súd prvej inštancie sa priklonil k záverom práve druhého menovaného posudku, ktorý dostatočným spôsobom popísal prečo k poškodeniu motorového vozidla nemohlo, v prípade škodovej udalosti č. 1, dôjsť tak, ako to tvrdí vodič. V prípade škodovej udalosti č. 2, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neunesol ani v tejto časti žaloby dôkazné bremeno, k priebehu udalosti neuviedol nič a aj v prípade tejto škodovej udalosti sa súd prvej inštancie priklonil na žalovaným predložený posudok Ing. Köteleša. Odvolací súd tiež preskúmaním spisového materiálu zistil, že súd prvej inštancie vo veci nevykonal návrh žalobcu na vykonanie dôkazu - výsluch svedka, vodiča poškodeného motorového vozidla na pojednávaní dňa 26.1.2022. Súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonala s poukazom na to, „že priebeh

udalosti je zachytený v predložených listinných dôkazoch a nie je potrebné tieto okolnosti opätovne uvádzať.“ (odsek 5 napadnutého rozsudku).

23. Podľa § 181 ods. 2 CSP, po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

24. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

25. Podľa § 188 ods. 1 CSP, súd vykonáva dôkazy na pojednávaní. Podľa § 188 ods. 2 CSP súd vykonáva dôkaz mimo pojednávania, ak je to možné a účelné. Strany majú právo byť prítomné na takto vykonávanom dokazovaní. Vykonanie dôkazu mimo pojednávania súd stranám oznamuje spravidla päť dní vopred. Ak bolo nariadené pojednávanie, oboznámi súd strany s výsledkami dokazovania na tomto pojednávaní.

26. Podľa súdnej judikatúry procesnému právu účastníka navrhovať dôkazy zodpovedá povinnosť súdu nielen o vznesených návrhoch (a dôkazoch) rozhodnúť, ale tiež, pokiaľ im nevyhoví, vo svojom rozhodnutí odôvodniť, prečo, z akých dôvodov tak neurobil. Nevyhovenie dôkaznému návrhu strany sporu možno založiť len tromi dôvodmi. Prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť, ku ktorej overeniu alebo vyvráteniu je navrhnutý dôkaz, je bez relevantnej súvislosti s predmetom konania; ďalším je argument, podľa ktorého dôkaz neoverí/nevyráti tvrdenú skutočnosť, čiže vo väzbe na toto tvrdenie nedisponuje vypovedacou potenciou. Nakoniec tretím je nadbytočnosť dôkazu, t. j. argument, podľa ktorého určité tvrdenie, ku ktorému overeniu alebo vyvráteniu je dôkaz navrhovaný, bolo už doterajším konaním bez dôvodných pochybností overené alebo vyvrátené. Ak tieto dôvody zistené neboli, súd postupuje v rozpore s čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ktoré garantujú pre stranu sporu ústavné právo na spravodlivý proces, čiže táto dôkazná vada (tzv. opomenuté dôkazy) takmer vždy založí nielen nepreskúmateľnosť vydaného rozhodnutia pre nedostatok dôvodov, ale súčasne tiež jeho protiústavnosť (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/1/2022 zo dňa 31.1.2023).

27. Povinnosťou súdu prvej inštancie bolo postupovať v súlade s citovanými ustanoveniami zákona a v prípade, že sa rozhodol navrhnutý dôkaz nevykonať, bol povinný to zdôvodniť v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP). Z citovaného § 185 ods. 1 CSP totiž vyplýva, že súd nemusí vykonať všetky navrhnuté dôkazy, výber dôkazov je výlučne na súde. Súd však musí dbať na to, aby nevyvlúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok a nevykonanie dôkazu navrhnutého stranou sporu je povinný zdôvodniť. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie týmto spôsobom nepostupoval. Ako už bolo odvolacím súdom vyššie uvedené, súd prvej inštancie nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz - výsluch vodiča poškodeného motorového vozidla, keď konštatoval, že takýto výsluch nie je potrebný s poukazom na predložené listinné dôkazy, z ktorých vyplýva priebeh udalostí. Odvolací súd sa s takýmto postupom nestotožňuje a uvádza, že súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil nepotrebnosť vykonania takéhoto dôkazu. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou námietkou žalobcu, že takýmto výsluchom vodiča mohlo dôjsť k bližšiemu ozrejmeniu skutočnosti, potrebných na riadne rozhodnutie vo veci a dodáva, že nie je možné bez ďalšieho vylúčiť, že žalobcom navrhovaný dôkaz by mohol mať pre rozhodnutie podstatný význam a preto je nedostatočné a nepresvedčivé iba jednoduché konštatovanie súdu prvej inštancie, že priebeh udalostí, ktoré sú predmetom žaloby, sú zachytené v už predložených listinných dôkazoch. Bolo povinnosťou súdu prvej inštancie vykonať potrebné dokazovanie na účely dôsledného posúdenia tvrdení žalobcu.

28. Odvolací súd súhlasí s odvolacou námietkou žalobcu, že výsluchom vodiča poškodeného motorového vozidla môže dôjsť k celkovému objasneniu a posúdeniu priebehu škodových udalostí, či už v prospech žalobcu a jeho tvrdení alebo naopak v prospech žalovaného. Takisto by uvedený výsluch mohol prípadne odstrániť rozpory v záveroch oboch predložených posudkov resp. odborných vyjadrení. Na základe uvedeného je preto možné dospieť k záveru, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s navrhnutým dôkazom a preto nie je možné preskúmať, či dospel k správnym skutkovým zisteniam, na základe ktorých uzavrel, že žalobca vo veci neunesol dôkazné bremeno ohľadom škodových udalostí a teda nepreukázania príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a poistnou udalosťou.

29. Odvolací súd preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom súd prvej inštancie vec opätovne prejedná. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vykonať žalobcom navrhnutý dôkaz - výsluch vodiča poškodeného motorového vozidla V. T.. Súd prvej inštancie vo veci opätovne meritórne rozhodne, pričom je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a nové rozhodnutie riadne odôvodní.

30. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

31. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).